

Sygn. akt I C 388/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Eliza Skotnicka

Protokolant: Małgorzata Schick

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2014 roku w Kłodzku

sprawy z powództwa (...)z siedzibą wL.

przeciwko A. M.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt IC 388/14

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)z siedzibą L. wniosła o zasądzenie od pozwanej A. M. kwoty 1014,44 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 18 września 2013 r. oraz zasądzenie kosztów procesu, w uzasadnieniu pozwu wskazując, że na podstawie umowy cesji przejęła od firmy (...)S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu not obciążeniowych dotyczących niezwróconego sprzętu będącego własnością cedenta.

Pozwana A. M. nie stawiała się na rozprawie i nie złożyła wyjaśnień.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2012 r. (...)w L. zawarła z firmą (...)S.A. z siedzibą w W. zawarły umowę przelewu wierzytelności oraz sporządziła częściowy wykaz wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 28 września 2012 r. wskazując jako dłużnika pozwaną A. M. z tytułu noty obciążeniowej – odszkodowanie za niezwrócony sprzęt: karta cyfrowa, terminal cyfrowy (...)na kwotę 900,- zł z dnia 10 września 2012 r., płatną dnia 25 września 2012r. Sporządzone zostało także zawiadomienie o przelewie wierzytelności.

Dowód:

- umowa o przelew wierzytelności k.17 – odwrót;
- zawiadomienie o przelewie k. 13 – odwrót;
- częściowy wykaz wierzytelności k. 14;
- nota obciążeniowa nr (...) k. 15.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawa zgłoszonego żądania budziła uzasadnione wątpliwości, wobec tego powództwo podlegało oddaleniu w całości, przy czym z uwagi na niestawiennictwo pozwanego i niezłożenie przez niego wyjaśnień, Sąd zgodnie z art. 339 i 340 k.p.c. wydał wyrok zaoczny.

Strona powodowa wnosząc o zapłatę należności na podstawie cesji wierzytelności powinna już w pozwie zawnieść wszelkie dowody, by wykazać zasadność swego roszczenia. Tymczasem z przeprowadzonych dowodów wynika tylko, że strona powodowa nabyła bliżej nieokreślone wierzytelności od (...)S.A., a zawiadomienie pozwanej o przelewie wierzytelności wprawdzie zostało sporządzone, lecz strona powodowa nie dołączyła potwierdzenia odbioru zawiadomienia przez pozwaną ani dowodu nadania tego pisma, a zatem uznać należy, że pozwana takiego zawiadomienia nie otrzymała.

Zważywszy, że pozwana nie wdała się w spór, Sąd mając wątpliwości co do zgłoszonych w pozwie roszczeń, wezwał stronę powodową do przedłożenia najpóźniej na kolejnej rozprawie wszelkich dokumentów potwierdzających istnienie i wymagalność zgłoszonych roszczeń, pod rygorem utraty prawa powoływania ich w dalszym toku postępowania. Strona powodowa w odpowiedzi na wezwanie złożyła pismo procesowe, w którym wyjaśniła, że wierzytelność wobec pozwanej wynika z umowy abonamentowej zawartej z pierwotnym wierzycielem w dniu 20 października 2009r. , na podstawie której abonent zobowiązany był do zwrotu sprzętu autoryzowanemu dystrybutorowi w terminie jednego miesiąca do rozwiązania umowy, a sankcją za niewykonanie tego obowiązku w terminie była zastrzeżona kara umowna w wysokości 900,- zł. Strona powodowa mimo wezwania nie złożyła żadnych dokumentów, z których wynikałaby podstawa obciążenia pozwanej odszkodowaniem za niezwrócenie sprzętu, określających zasady i wysokość jego ustalania, przesłanki obciążenia abonenta tym odszkodowaniem.

Strona powodowa powinna dołączyć do umowy sprzedaży wierzytelności dokument, z którego wynika, że określona wierzytelność przysługująca od określonego dłużnika, w tym przypadku pozwanej A. M., została przez nią nabyta. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie umowę zbiorczą sprzedaży wierzytelności, której zgodność z oryginałem potwierdził pełnomocnik strony powodowej stosownie do art. 129§2 k.p.c. oraz dokument zatytułowany częściowy wykaz wierzytelności, na którym nie złożono żadnych podpisów, a więc nie stanowi on nawet dokumentu prywatnego w rozumieniu art. 245 k.p.c., zatem nie może stanowić dowodu z dokumentu w niniejszym postępowaniu. Dane zaś zawarte w tym piśmie wywołują szereg wątpliwości co do istnienia wierzytelności dochodzonych niniejszym pozwem. Wątpliwości tych mimo wezwania Sądu, strona powodowa nie rozwiązała dołączając wymagane dokumenty, w tym umowę o abonament łączącą pozwaną z cedentem, regulamin, cenniki i inne dokumenty, na podstawie których cedent wystawił notę obciążeniową z tytułu odszkodowania za niezwrócony sprzęt.

W przedmiotowej sprawie niewątpliwie mamy do czynienia z roszczeniami wynikającymi z umowy zawartej pomiędzy profesjonalnym przedsiębiorcą a konsumentem. Obowiązkiem Sądu jest więc skontrolowanie, czy umowa łącząca pozwaną z cedentem nie zawierała niedozwolonych postanowień umownych, w szczególności, czy pozwana jako konsument wyraziła zgodę na cesję praw z tej umowy. Zważywszy na treść art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. to na stronie powodowej ciążył obowiązek wykazania istnienia wierzytelności w dochodzonej wysokości oraz jej wymagalności, a w szczególności okoliczności że wierzytelność ta przysługuje stronie powodowej. Tymczasem strona powodowa przedłożyła jedynie dokument prywatny – umowę sprzedaży bliżej nieoznaczonych wierzytelności. Dokument ten nie może stanowić podstawy do ustalenia, że powódce przysługuje względem pozwanej dochodzona należność. Gdyby nawet przyjąć, że częściowy wykaz wierzytelności nieposiadający waloru dokumentu prywatnego, jest zgodny z rzeczywistym stanem prawnym i powódka nabyła na podstawie umowy cesji wierzytelność względem pozwanej to i tak, mimo wezwania strona powodowa nie przedłożyła dokumentów, pozwalających ustalić czy umowa cesji była w świetle art. 385³ pkt 5 k.c. skuteczna. Rzeczą strony powodowej było bowiem wykazanie, że pozwana wyraziła zgodę na przelew wierzytelności, przesłanka ta determinuje bowiem istnienie po stronie powodowej czynnej legitymacji procesowej w niniejszej sprawie.

Mając na względzie, że strona powodowa nie sprostała ciężącym na niej obowiązku udowodnienia faktów, z których wywodziła swoje roszczenia (art. 6 k.c. i 232 k.p.c.) Sąd wyrokiem zaocznym oddalił powództwo jako nieudowodnione, mając także wątpliwości co do posiadania przez powódkę legitymacji procesowej czynnej.